

Πρόσκληση στο ανασκαφικό πρόγραμμα της Αρχαίας Τενέας 2025

Στο Χιλιομόδι Κορινθίας θα διεξαχθεί το 2025 για δέκατη τρίτη συνεχή χρονιά η συστηματική αρχαιολογική έρευνα της Αρχαίας Τενέας, Teneia Project, υπό τη διεύθυνση της δρ. Έλενας Κόρκα και με φορέα υλοποίησης τη Διεύθυνση Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων του ΥΠ.ΠΟ.

Διάρκεια Ανασκαφής: (Έξι Εβδομάδες) 01/09/2025 – 10/10/2025

Οι ενδιαφερόμενοι/ες μπορούν να επιλέξουν αυστηρά μια από τις παρακάτω τρεις επιλογές:

Α) Όλη την ανασκαφική περίοδο (01/09/2025 - 10/10/2025)

Β) Πρώτη περίοδος (01/09/2025 – 19/09/2025)

Γ) Δεύτερη περίοδος (22/09/2025 – 10/10/2025)

Οι φοιτητές/τριες μπορούν να δηλώσουν το ενδιαφέρον τους για συμμετοχή στην ακόλουθη φόρμα έως τις 31 Ιουλίου 2025.

(<https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSf83WqBhrSXaQWnbmvuR0GYCPoFV44AgvKDSCJeS40qlfjnQw/viewform>)

Για το χρόνο πρακτικής του κάθε φοιτητή/τριας χορηγείται βεβαίωση.

Για οποιαδήποτε απορία μπορείτε να αποστείλετε μήνυμα στη διεύθυνση Teneaproject@hotmail.com

Η πρόσκληση απευθύνεται σε φοιτητές/τριες και μεταπτυχιακούς φοιτητές αρχαιολογίας, αρχιτεκτονικής, τοπογραφίας και συντήρησης αρχαιοτήτων, οι οποίοι/ες επιθυμούν να εκπαιδευτούν στο πεδίο.

Κατά τη διάρκεια της ανασκαφής οι φοιτητές/τριες έχουν τη δυνατότητα να εκπαιδευτούν: στην ανασκαφική μεθοδολογία, στην συντήρηση, καταγραφή, φωτογράφιση και αποτύπωση των ευρημάτων, αλλά και να συμμετέχουν στην επιφανειακή έρευνα, καθώς και στα εκπαιδευτικά προγράμματα για μαθητές της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Το ερευνητικό πρόγραμμα υποστηρίζεται από διεπιστημονική ομάδα έμπειρων αρχαιολόγων, συντηρητών, ανθρωπολόγων, αρχιτεκτόνων, τοπογράφων, γεωλόγων και άλλων ειδικών, στο πλαίσιο συνεργασιών με Ελληνικά Πανεπιστημιακά Ιδρύματα και υπηρεσίες του ΥΠ.ΠΟ.

Η διαμονή των φοιτητών καλύπτεται από το ερευνητικό πρόγραμμα.

Λίγα λόγια για την ιστορία της έρευνας...

Η Τενέα, σύμφωνα με τις αρχαίες πηγές, κατοικήθηκε από Τρώες αιχμαλώτους τους οποίους μετέφερε ο Αγαμέμνωνας από την Τένεδο, μετά τη λήξη του Τρωικού Πολέμου. Η Τενέα, κατά τον 8ο αιώνα συμμετείχε στον αποικισμό των Συρακουσών υπό τον Κορίνθιο Αρχία. Στα χρόνια που ακολούθησαν η πόλη εξελίχθηκε σε σημαντικό κέντρο της αρχαιότητας. Ήκμασε καθ' όλη την αρχαιότητα και απέκτησε την ανεξαρτησία της κατά τους ρωμαϊκούς χρόνους, καθώς υπήρξε η μοναδική πόλη της Κορίνθου που δεν καταστράφηκε από τους Ρωμαίους, χάριν της κοινής καταγωγής των Τενεατών και των Ρωμαίων από την Τροία.

Αποκαλύφθηκε επίσης μέρος του οικιστικού ιστού της αρχαίας πόλης από τους αρχαίους έως και τους ύστερους ρωμαϊκούς χρόνους, καθώς και τμήμα της Κοντοπορείας, αρχαία οδός που συνέδεε την Αρχαία Κόρινθο με τις Μυκήνες και το Άργος μέσω της Τενέας.

Στα κατώτερα ανασκαφικά στρώματα αποκαλύφθηκαν κατάλοιπα της πόλης από τους αρχαίους έως τους ελληνιστικούς χρόνους. Μεταξύ άλλων, εντοπίστηκαν οικοδομικά συγκροτήματα με επιμέρους κτίρια που ταυτίζονται με εγκαταστάσεις υποστηρικτικές ενός ναού.

Από το 2013, η συστηματική ανασκαφή αποκάλυψε μεγάλο τμήμα της ζώνης των νεκροταφείων, από τους αρχαίους έως και τους ύστερους ρωμαϊκούς χρόνους, με ταφές πλούσια κτερισμένες. Ξεχωρίζουν τα δύο υπέργεια ταφικά μνημεία, εκ των οποίων το ένα ήταν δίχωρο ναόσχημο με θολωτή επίστεψη, μοναδικό, μέχρι στιγμής, δείγμα ταφικής αρχιτεκτονικής στην Κορινθία.

Το 2023, στους προαναφερθέντες χώρους, εντοπίστηκε φορητός πήλινος βωμίσκος, σκυφίδιο, ειδώλιο και θησαυρός νομισμάτων από 29 αργυρές ελληνικές κοπές, που χρονολογούνται από τον 6ο αι. π.Χ. μέχρι τον 4ο αι. π.Χ. Περιλαμβάνει πολλά από τα σπανιότερα και ιστορικά νομίσματα της αρχαίας Ελλάδας μεταξύ αυτών και πρώτες κοπές των Ολυμπιακών αγώνων.

Η ανασκαφή αποκάλυψε σημαντικό τμήμα της Ρωμαϊκής πόλης. Ανασκάφηκαν δημόσια και ιδιωτικά κτίρια, λουτρά, καταστήματα, πιθεώνες και εργαστήρια, όπως κεραμοποιία, ελαιοτριβεία και μεταλλουργία.

Εντοπίστηκαν επίσης μεγάλης κλίμακας δημόσια υδραυλικά έργα, όπως το Αδριάνειο υδραγωγείο και η υδροδοτική δεξαμενή, τα οποία δείχνουν ταυτόχρονα και τη δυναμική του πληθυσμού της αρχαίας πόλης.

Η ανασκαφή αποκάλυψε τμήμα του προϊστορικού οικισμού, ο οποίος χρονολογείται στην Πρώιμη Εποχή του Χαλκού (πρωτοελλαδική II 2700 - 2300 π.Χ.). Εντοπίστηκαν εξωτερικοί χώροι, με θερμική κατασκευή και τμήματα οπτοπλίνθων, πλούσιοι σε χειροποίητη κεραμική, εργαλεία από οψιανό καθώς και τριπτά εργαλεία και πρόκειται για χώρους που σχετίζονται με κοινοτικές δραστηριότητες.

Μεταξύ άλλων ξεχωρίζει ο κτιστός αποθέτης της πρωτοελλαδικής II περιόδου (2700 - 2300 π.Χ), πλούσιος σε ευρήματα, όπως αγγεία, ειδώλια, τμήματα από πήλινες φορητές εστίες, σφονδύλια, εργαλεία οψιανού και ζωϊκά οστά. Αντικείμενα τα οποία παραπέμπουν σε κοινοτικές δραστηριότητες με έντονα συμβολικό χαρακτήρα.

Στη ζώνη των νεκροταφείων το 2024 αποκαλύφθηκε μνημειώδες ταφικό κτίσμα των ελληνιστικών χρόνων σχεδιασμένο κατά τα πρότυπα των μακεδονικών τάφων. Πρόκειται για δίχωρο υπόγειο μνημείο με ορθογώνιο προθάλαμο. Η μνημειακότητα, η επανάχρησή του μέχρι τους ύστερους ρωμαϊκούς χρόνους και τα αφιερωματικού χαρακτήρα αναθήματα, σε συνδυασμό με τις ταφές ζώων συνηγορούν στο ότι ο χώρος γενικότερα διατηρεί έναν δημόσιο λατρευτικό χαρακτήρα.